

Collatio X

Iniciunt consuetudines Feudorum Collatio decima. Et primo de his qui feudū dare possunt et qui non; et qualiter acquiratur et retineatur.

Quia de feudis tractaturi sumus vidē dum. Primo an hic liber sit approbatus et pcedit hec questio i cōstitutoribus non editis ab imperatore. Et qz sic patet: quia ille cōstitutiones allegant p glo. virtusqz uris. legumqz in scolis publicis. et cōtinent in se ratōem t lex est quicquid in ratōe p̄fuit. j. dis. cōsuetus po. 3o. an. in. c. ij. e. ti. fa. no. p Bar. in. l. j. ss. si cer. pe.

Quid sit feudum et qui feudum dare possunt.

Feudum
capitanei r̄g.
Ecclesiastici
Capitanei

Castaldus
Guardianus
Economus
Villicus

Es autē feudū beneficiū. seculariū no. in. c. in p̄ficiā de pba. feudū autē dare p̄t archieps: cōf: abbas. abbatisa p̄positū. si antiquo cōsuetudo eoz feudi dare fuerit marchio comes silt feudi dare p̄nt qz p̄prie regni vel regū capitanei dicunt. Sic et alij qui ab istis feuduī accipiunt qui p̄prie regis vel regni valuosores dicunt. Sed hodie capitanei dicunt feu. appellantur qui t ipi feudis dare possunt. Ibi vero qui ab eis accipiunt feuduī minores valuosores dicunt. Et quidem antiquissimo tempore dñi qz voluerunt potuerant rem in feuduī a se datam auferre. postea vero cōuentum est vt post annum tantū firmitatem haberent. deinde statutū ē ut usqz ad vitam fidelis pducere. postea tamen sic p̄gressum est vt ad alios deueniret. in quos scz dñs hoc vellet beneficiū p̄firmare.

De feudo guardie et castaldie.

Castaldus sive actor dicit enī res dñi cōmutūn gubernāde. L. de sacro ecc. l. iubem circa p̄n. qui t guardianus dicit: id est custos. vt al dicēt economus cui gubernāda res ecclasiastica mādat. Villicus autē dicit qz fructibz p̄cipiēdū pponit vt. ss. de inlī. l. sed cum villico. Et licet al feudi hodie sit p̄petuum: in hoc tamē feudo. sive castal. qz nō datur p̄ mercede aliquius rei: p̄t annū p̄o auferri etiā p̄recio p̄ eo dato nō restituto nūl ad certū ipsi datū sit yl infra.

Qui successores feudi dare tenentur

Si persona ecclasiastica facit investiturā de feudo qd ab alio detinet antequaz sibi apropriet: nō tenetur successor eius. t si pure aliqz inuestierit exanimis feu. Si autē sub cōditōe facit inuestiturā et ecōuerso p̄decētente vasallo: inuestiturā recusare non valer. Secus est in persona p̄uati. quia tunc virtusqz successor obligatur infra. sive feu. controuer. su. c. moribus

Si de inuestitura feudi controuersia fuerit

Quidam habent hic glosatum. vacat hoc. c. ppter inferius. c. de p̄tro. feu. apud pares. cur. ter. c. si inter dñm. Nōne inuestiture interesse debent pares si tamen dñs pares habeat. Si autē non habet tunc sufficient extranei. infra. qz

Uſus Feudorum

ſet ſint ne ad pban. no. inuesti.

Quibus modis feudum amittatur.

Si dominus prelium campeſtre habuerit et vaſallus cu morante in ipſo prelio dimiſit non mortuum nec ad mortem vulneratum feudum amittere debet. Item si vaſallus cucurbitauerit ſimiliter id eſt cu uxore eius coeubuit vel coeubere ſe exerceuerit aut cum ea turpiter luſerit, vel ſi cum filia aut nepte ex filio aut enī ſorore domini coeubuerit, iure feudū amittere cefetur. Similiter ſi dominū affaliterit: vel caſtrū domini ſcienſ dñm vel dominū ibi eſſer vel cum inimicis domini amicitias copulauerit vel alias contra dominū ſe habuerit, amiffione feudi mulierabitur, et feudum ad dñm reuertitur.

Episcopum vel abbate, vel abbatissam vel dominū plebis feudum dare non noſſe.

Clerici res ipſius ecclie in feudum dare non poſſunt de nouo, ſed alias quas datas inuenierunt tēpore ſui ingressu non phibitentur, et hoc eſt q̄ bic dicitur q̄ videlicet ei ſubiecte ſunt. zc.

De natura feudi.

Natura feudi hec eſt vt ſi q̄s p:incepes inuestierit capitaneos ſuos de aliquo feudo: non poſte eos deuenire ſine culpa. ſimile, infra, de feu. ſine cul. nō a. 6. j. et ti. quo tge. mil. inues. pe. de.c. iiij.

De ſucceſſione, feudi.

Si q̄s deceſſerit filiis et filiabus ſuſtitib⁹ ſuccedat tñ filii, eq̄liter vel neptes ex filio loco ſui p̄fis, nulla ordinatione defucti in feudo manete v̄l valente.

Qui ſuccelfores tenentur.

Si quis inuestitus fuerit de aliquo feudo poſt mortē eius vel ſi quis fuerit inuenitus ſub condicione aliqua vel tempore de q̄ nullus erat inuestitus ſive p̄mo riatur tenet ſeudi ſive inuestitor ſive inuestitus, inuestitor et inuestitoris heredes teneant inuestito vel heredi eius veniente tge vel condicione.

De pteſtione inter dñm et fidelē de inuestitura feudi.

Si contentio fuerit inter dñm et fidelē de inuestitura feudi p̄ pares curie diſimāt, iſud pleni⁹ no. 7. qd ſi inuesti. c.j. h.j. et iſra ſi de inuesti. int' do. et va.

De pignori data feudo quid iuris ſit.

Si quis voluerit dicere de pignore ſibi dato ſe inuestitu eſſe: mō credatur ſuo iuramento: ſed teſtibus idoneis paribus domus.

De contentione inter me et dominū de por- tione feu. fratris mei defuncti.

Si contentio fuerit inter me et dñm de portione id eſt dimidiatae feu. fratris mei defuncti dicendo paternū eſſe: ille vero minime: ſue poffideo p̄ me ſue per alium dabitur mihi iſiurādum ſe patrem meum iure inuestitu fuiffe. zc.

S

De alienatione feudi.

CSi clientulus voluerit p̄t̄ sui feu. alienare. id est medius sine dñi voluntate poterit hoc facere: si totū alienare nō p̄t̄. al. seu. amittet. et nō valebit q̄ factū est.

De feudo marchie. vel comitatus vel ducatus.

CDe marchia vel ducatu vel comitatu vel aliqua regali dignitate si q̄s inuestitus fuerit ḡ bñficiū ab imperatore. ille tñ debet habere. heres em̄ non succedit ullom̄ nisi ab imperatore per inuestiturā acquisierit.

Can maritus succedat uxori in beneficio.

CSi femina hñs bñficiū et mariti moriat: nullom̄ succedit in bñficio marit⁹ n̄ si sp̄culariter inuestit⁹ fuerit. et si ipsa femina filios dimiserit. licet d̄ iure in bñficiū matris succedere nō deberet q̄n nō sicut occisi vel inuestiti fuerit q̄r̄ s̄m vñ regni ad bñficiū vocat paternū vñ maternū. tñ s̄m eq̄itatē dicam⁹ filios debere succedere.

De feudis datis minorib⁹ valvasoribus quid iuris sit.

CSi minores valvasores beneficium tollere voluerint minimis valvasorib⁹. re. istud totū correctum est s̄. de natura. feu. in si.

Cnibus modis feudum amittatur.

De hoc dixi s̄. in ti. simili.

Apud quem vel quos cōtrouersia feudi dissiniatur.

Dixi s̄. de inuesti. feu.

Constitutiōes feudi dñi lotharij impatoris quas ante ianuam bñi petri in ciuitate romana cōdi dit obseruādas

Cloquitur de feudis militum.

De bñficio fr̄is et qualit̄ frater in bñficio fr̄is succedit.

Cfrater non succedit fratri in beneficio sed dñs habeat nisi ḡ inuestiturā a domino ordinatum fuerit. vel vbi bñficiū de cōmūnib⁹ bonis fuerit emptū. vñ virtus q̄ dñ sciente si insimul stererunt vel in hostem regis acq̄sierint.

De feudo sine culpa non amittendo.

Satis clarus est. de hoc dixi s̄. de natu. feu.

Quo tempore miles inuestituram petere debeat.

Memo miles ultra annum et mensem vadat ut inuestituram bñficiū sui a filio vel successore dñi non petat. nisi iusta causa interveniente q̄re nō petterit.

De p̄tētione inter dñm et vasallin de inuestitura feudi

De hoc s̄. si de inuesti. inter do. et vas. p̄tētione. fu.

Quemadmodum feendum ad filiam pertineat.

Filia non habet beneficium patris nisi a domino redemerit.

Elus Feudorum

Quibus modis feudum constitui potest.

Feudum, sive inuestitura nullo modo potest constitui etiam si domino iubente quod sicut rei nomine feudi possessionem nanciscit et teneat.

Si de inuestitura inter dominum et vasallum lis oratur.

De hoc sicut dicuntur traditur forma noua.

De feudo dato inuicem legis commissorie reprobando.

Feudum non sub pretextu pecunie sed amore et honore domini acquirendum est, ideo non potest feudi aquiri secundum pacium legis commissorie occasione pignoris.

De ysu mediolanensem secundum quosdam.

Non vitetur hoc ysu.

Incepit Liber Secundus.

De feudi cognitione.

Onusuetudo in feudis vicit leges. Et

Feudum non potest constitui nisi in rebus soli aut solo coherentibus. Consuetudo
feudi.

Quid sit inuestitura feudi.

Inuestitura propriæ dicitur possessio. Abusus autem modo de inuestitura quod habita vel aliud quodlibet corporeum porrigit a domino se inuestituram facere dicenti. et Inuestituras debet fieri saltem ab eo qui habet vasallos coram duobus ex illis soleniter.

Per quos fiat inuestitura et per quos recipiatur.

Inuestitura autem sit de veteri usitato et per etiam a minore fieri. Non autem inuestitura, non ab alio recte sit nisi ab eo qui legitime suorum bonorum administratores habent. Sed etiam res cuius alienatio prohibetur nec per usitatum dari conceditur, nisi in casibus.

Quid procedere debet an inuestitura vel fidelitas.

Inuestitura debet precedere fidelitatem id est iustitandum quod a vasallo presentari debet domino de quo.

Qualiter iurare debet vasallus domino fidelitatem.

Hic ponitur forma. q. et. xxiiij. q. v. de forma. habetur.

De forma fidelitatis.

Ecce alia forma.

De noua forma fidelitatis.

Istud. c. i paucis consuetudinibus innenitur quod non iterum est inuenitur ut in p. n. ipsius.

De inuestitura de re aliena facta.

Qui aliena rei sciens inuestituram accepit nisi pacto speciali sibi proponerit de executione agere non poterit. Ignorans vero recte ageret ut aliquid eiusdem bonitatis seu quantitatis ei prestatetur.

CQualiter olim poterat feudum alienari.

FOlīm vasallus dñi inscio vel iunio feudi ptem vendere poterat. retenta vī delicer alia pte. hic autē ponitur optima p̄uetudo noua.

CQuis dicatur marchio. comes. capitaneo. vel valuaſor

Dux.
Marchio.
comes.
Capitanus
Valuaſores
maiores.
Valuaſini.
Soldati.

Qui a principe de ducatu aliquo inuestitus est dux vocatur: qui vero de marchia marchio. dicitur autem marchia quia marcha et plurimi iuxta mare sit posita a mari et archia id est principatus maris. Qui vero de aliquo comitatu fuerit inuestitus comes appellatur. Qui a principe vel aliqua potestate de plebe aliqua vel plebis pte est inuestitus capitaneus appellatur. qui p̄prie valuaſores maiores olim vocabant. q̄dō a capitaneis antiquis beneficiū tenent valuaſores minores dicuntur. Qui autem a valuaſoribus seu. q̄dō a capitaneis similiter accesserint receperint. valuaſini id est minimi valuaſores appellantur. Soldati autē est p̄statio qdā annua et gratuita q̄dō a neutra pte transit in heredem.

CDe successione fratrum vel de gradibus
succedentium in feudum.

FAd lineas ex transuerso nō porrigitur nisi antiqui feudi. et descendantibus deficientibus ut hic et supra. de succ. feu. et s. de na. feu.

CDe fratribus de nouo beneficio inuestitis:

Portio fraterni feudi. etiā simul inuestiti altero defuncto non pertinet ad fratrem etiam simul inuestitum nisi facta fuerit eo pacto in inuestitura.

CDe inuestitura q̄dō ticius accepit a sempronio.
Hic est parva dubitatio.

CDe vasallo decrepitate etatis qui feu.
refutauit vt filij inuestirentur.

Feudi q̄dō refutati sit: nihilominus est paternū nisi ad hoc refutaretur q̄dō de nouo ipso bene inuestiret. intellige tñ cōsentientibus his ad quos per successionem est puenturum ut infra. de eo qui. si. feu. ag.

CDe inuestitura in maritūm facta:

Cum vterq; dñi. feuda vasallum se asserit: licet vn⁹ de nouo alias de veteri stendat. non ipse dñs index. est sed ordinarius vel arbiter litigii terminabit.

CDe controuersia feudi apud pares terminanda:

CDe hoc dixi s. si de cōtro. feu.

CDe eo qui sibi vel heredibus suis masculis vel feminis inuestituram accepit

Cho. in hoc ti. potissime quantū sit potior masculorum q̄dō feminarū cōditio. nō masculus excludit germanā suam.

CDe duobus fratribus a capitaneo inuestitis.

LUniusquisq; sibi suisq; heredib⁹ videt p̄spexisse: sit. ff. de pb. si pactum.

Nota.

Uetus Feudorum

Can re moueri debeat testes qui pares esse desierunt

Dic q̄ sufficit tge inuestiture pares fuisse, etiā si post ea pares esse desiñat.

De controuersia inter episcopum et vasallum.

Quicqđ inter hos sive de inuestitura sive de fidelitate sive de principali causa agendum est, p̄ suam curiam est expediendum.

De vasallo milite qui arma bellica depositit.

Qui desiñt esse miles seculi et factus est miles xp̄i, bñficiū amittit, cum non Miles xp̄i possit facere officiū, ergo nec beneficium ad eum pertinebit.

De milite vasallo qui contumax est.

Si miles ad tertiam vocationē dñi nō venerit, hoc ipso feudū amittit.

In quibus causis amittatur feudum,

De hoc s̄. in similī ti. dixi.

Que fuit prima causa benefitij amittendi.

Hac rubrica raro vtinur, quia sub superiori continetar.

Si vasallus ab aliquo interpellatus fuerit
et dominus eum defendere noluerit.

Si vasallus cū de feudo interpellabat: auctorem suum id est dñm vt eum de-
fenderet vocavit et hoc p̄bare possit, si in eo iudicio vasallus fuerit victus: do-
minus sibi imputet.

Si de feu. cōtentio sit inter dñm et cognatos vasalli.

Multa specialia p̄tinet hic ti.

De pace tenenda et eius violatoribus.

Qui pacem turata, n̄ frangit et quinq̄ solidos furatur suspenditur.

Hic finitur lex Deinde consuetudines regni incipiunt.

Multa capitula continet.

De filiis natis ex matrimonio ad morganicam p̄tracto.

Morganica de donatio facta vixi i recōpensā virginitatis p̄ma nocte amisse:

De feudo femine.

Morganicas.

Feminina feudū sine pacto sp̄eciali deficitib⁹ filiis masculis ad filias p̄tinebit,

Si vasallus feudo priuetur cui deferatur.

Dic vt in ti.

Quitestes necessarij sunt ad nouam istitutionē pbandū

Semper pares curie sunt necessarij ad pbandū institutionem seu.

De consuetudine feudi.

Dic vt in co.

De lege Conradi.

Vec lex p̄tinet si inter capitancos p̄trouersia fuerit corā rege finiri.

De clero qui inuestituram facit.

Lex conradi.

Cleric⁹ faciēs inuestiturā de suis bōis: ei⁹ successor om̄lio cogit eā adiupere.

S 3

Collatio

X

Fan mutus vel aliter imperfectus feudum teneat.

Dic q; tales non possunt retinere q; ipm deseruire non possit. sicut dicimus
in clericis et feminis et similibus.

An ille qui interfecit fratrem dñi sui: feudum amittit?

Dic q; non.

De vasallo q; ptra pstitutione lothari regis beneficium alienauit;

Constitutio **S**i totum alienauit pedit totum. Si pte pdet eam et ad dñm reuertatur.

De alienatione paterni feudi.

CAlienatio paterni seu. non valet sine domini voluntate.

De capitulis coradi.

Che sunt capitula q; sequuntur.

De controuersia inter masculum et feminam de beneficio.

Creditur masculo cu suo iuramento dicente seu. esse masculinum.

De controuersia inter dominum et emptorem feudi.

Dic ut in eo.

De controuersia inter vasallum et alium de beneficio.

Dic ut in eo.

Fquid iuris sit si vasallus post alienationem feudi recuperet.

Chic traditur hocius.

Dan agrauatus vel filius defuncti possit retinere
feudum repudiata hereditate.

CSi paternum fuerit poterit. alias non.

An apud iudicem vel curiam dñi: qstio feudi debeat eminari.

CDe hoc s.

Dqualiter dominus proprietate feudi priuetur.

CSi dominus apertam feloniam contra vasalluz fecerit. dominus pprietary seu
di priuatur. sicut vasallus feudum amitteret hoc casu.

De feudo non habente propriam feudi naturam

Cjure tamē feudi censabitur licet pprietary non sit feudum.

De eo qui finem fecit agnato de feudo paterno.

Finem facere est refutare feudum.

De natura successionis feudi:

De hoc s.

De probibita feudi alienatione per lotharium.

De hoc s. dñi.

De capitaneo qui curiam vendidit: an
intelligatur beneficium vendidisse.

Dic q; sic.

Ulus Feudorum

De pace tenenda inter subditos: et iuramento fir-
mada et iudicanda. et pena iudicibus apposita q
eam iudicare et iusticiam facere neglexerint.

Dic ut in eo.

De allodijs.

Allodium dicitur qđ est p̄prium nō tñ excludit superioritatem principis. Et
estres libera de qua tamen p̄statut tributum.

Allodium.

De prohibita feudi alienatione per fredericum.
Dic ut s. sepe diximus.

Quæsin t regalie.

Regalie sunt ius exigendi angarias et perangarias: quas hec constitutio ex-
primunt quales sint.

Regalis.

CQuot testes sint necessarij ad pbādū feudi ingratitudinē.
Dic q̄ quinos.

De notis feudorum.

Nicet quidam habeant de votis seu tamen potius puto fore notas sive notus
super seu factas.

Finis consuetudinum feudi.

Extrauagantes quas nonnulli col-
lationem vnde dicimam appellant.

CQuomodo in lese maiestatis criminē procedatur:
Hanc constitutionem dominus Bartolus solenniter cōmentauit.

Qui sint rebelles:

Hoc titulo satis exprimitur.

Finis omnium Titulorum Legalium:

S 4